

Sikkerhed i den samlede Eiendom; indtil Skjøde paa den ved Udstykning fraskilte Parcel ihinglæses.

ad § 6.

Udvalget har været i Tvivl, om der ikke burde fastsættes en vis Tid, inden hvilken Bedkommende skulde berigtige Kjøbet i det i Paragraphens 1ste Paragraph omhandlede Tilfælde. Man er imidlertid kommen til det Resultat, at det Fornødne i saa Henseende rettest overlades til administrativ Foranstaltning af den Autoritet, hvem Forholdets Berigtigelse iøvrigt er overladt; og at yderligere Bestemmelse i Loven altsaa kan ansees overflødig.

Naar det derimod i Paragraphens anden Paragraph bestemmes med Hensyn til de Steder, hvis Fæstere eller deres Enker ikke, ifølge deres Fæstebreve, ere forpligtede til at modtage deres Fæstesteder til fuldkommen Eiendom, at Samme bliver at bortselge ved offentlig Auction, saafremt den eller de, der ved hines Bestidelses Dphør lovligen træde i deres Sted, ikke ville gaae ind paa at modtage Eiendoms- skjøde og udstæde Panteforskrivning efter Lovforslagets 2den og 4de Paragrapher, da skønne vi ikke, at en saadan Bestemmelse kan tages, uden at krænke vedkommende Colonisters lovlige Ret, der ifølge de gjældende kongelige Resolutioner og Tilfagn bestaaer i fri Raadighed til at afstaae deres Steder til hvem de ville, med Forpligtelse for Regjeringen til at meddele den, hvem Stedet saaledes overdrages, Fæstebrev.

Vi antage, at der ikke kan gaaes videre end til et Paalæg om, at den eller de, der, efter de hidtil gjældende Regler, lovligen træde i nuværende Bestideres eller deres Enkers Sted, skulde være undergivne denne Lovs almindelige Bestemmelser for Fæstes Overgang til fuld Eiendom.

Overeensstemmende hermed troe vi altsaa at burde foreslaae, at Paragraphens sidste Punktum udgaaer, og at i Stedet derfor sættes: „Naar denne deres Bestidelse ophører, bliver der med Hensyn til den eller dem, der lovligen træde i deres Sted, at forholde efter de Regler, som i Begyndelsen af denne Paragraph ere foreskrevne for de Colonisters Vedkommende, der ere forpligtede til strax at mod-

tage deres Fæstesteder til fuldkommen Eiendom“.

ad § 7.

Da Colonisterne udtrykkeligt ere tilfagte vedvarende Fritagelse for Eiendeydelse samt Løn til Præster og Skolelærere, kunne de i nærværende Paragraph anførte Udgifter neppe retligen paalægges dem. Vi have derfor heller fundet Noget at erindre mod Paragraphen. Men ved at udtale dette, kunne vi dog ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at vi tillige ere gaaede ud fra den Forudsætning, at Regjeringen ikke agter i Fremtiden at betragte Colonierne paa de tydske Heder, med Hensyn til Kirketjeneste og Skoleundervisning, paa anden Maade end det øvrige Land i Almindelighed, og at navnlig saadanne Foranstaltninger søies, at det tydske Sprogs Berettigelse i Kirke og Skole snarest muligt ganske kan undgaaes. Foranstaltninger, der saameget mere maae ansees berettigede, som det vistnok kan antages ikke alene, at alle Colonister nu forstaae det danske Sprog, men at endog de fleste af dem forstaae dette alene.

ad § 8.

Uagtet Noget vel kunde tale for at tilstaae de første Erhververe af Eiendommen en Moderation i Henseende til Brugen af stemplet Papir, formene vi dog, at der er overveieende Grunde, navnlig af Hensynet til de øvrige særdeles lemsældige Vilkaar, for at blive staaende ved nærværende Paragraphs Bestemmelser.

ad § 9.

Endsskøndt Medundertegnede, Tang, ei er aldeles enig med Udvalgets øvrige Medlemmer i Motiverne til nærværende Betænkning, saa er han dog kommen til samme Resultater gennem noget afvigende Anskuelse, og tiltræder saaledes Indstillingen saavel i dens enkelte Punkter som i dens Heelhed.

ad § 10.

I Genhold til alt Foranførte tillade vi os saaledes at indstille, at Lovforslaget vedtages, dog med følgende Forandringer:

1) at § 2 omredigeres og kommer til at lyde saaledes: